

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 339/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца „Prvi radio taxi“ д.о.о. из Смедеревске Паланке, чији је пуномоћник Данило Коларевић, адвокат у ..., против туженог Општина Смедеревска Паланка, у поступку по захтеву за решавање сукоба надлежности између Привредног суда у Пожаревцу и Основног суда у Великој Плани, у седници већа одржаној дана 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету надлежан је Основни суд у Великој Плани.

Образложење

Тужилац је дана 27.05.2025. године поднео тужбу Основном суду у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци, против Општине Смедеревска Паланка, ради накнаде штете због неадекватног одржавања пута.

Решењем П. 938/25 од 09.07.2025. године Основни суд у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци, огласио се стварно ненадлежним за поступање и по правноснажности решења списе предмета је доставио Привредном суду у Пожаревцу као стварно и месно надлежном суду. У образложењу одлуке је наведено да из тужбе произлази да се тражи накнада штете која је настала док је тужилац обављао своју регистровану делатност превоза путника, па како тужилац има својство привредног друштва, а тужени правног лица, сматра да је испуњен услов из члана 27. Закона о уређењу судова за заснивање надлежности привредног суда.

Привредни суд у Пожаревцу није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 216/2025 од 18.08.2025. године, предмет доставио Врховном суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23 – др. закон), у вези са одредбом члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је закључио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Великој Плани.

Одредбом члана 27. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди: 1) у спору између домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у спору који настане између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног субјекта, као и ако је у наведеном спору једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

У конкретном случају, тужба је поднета од стране привредног субјекта против правног лица, што значи да је за заснивање надлежности привредног суда неопходно да буде испуњен објективни критеријум, а то је да је спор настао у обављању делатности привредног субјекта. Имајући у виду чињеничне наводе садржане у тужби, Врховни суд налази да нема места заснивању надлежности привредног суда будући да се тужбени захтев односи на накнаду вануговорне штете и заснива се на одговорности туженог за одржавање локалних путева, што не представља спор који је настао у обављању делатности привредног субјекта..

Имајући у виду да не постоји ни један од прописаних разлога за заснивање надлежности привредног суда, Врховни суд је одлучио да је у складу са одредбом члана 24. став 2. Закона о уређењу судова за поступање по тужби тужиоца надлежан Основни суд у Великој Плани, коме је тужба и поднета.

Из изложених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа–судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић